

**MGA SUSING PANGUNGUSAP PARA SA 2026 INTERNATIONAL
MEMORIAL DAY BLENDING CONFERENCE**

Makapapasok tayo sa isang bagong pagpapanauli na magtatapos sa kapanahunang ito sa pamamagitan ng pagdating sa pinakamataas na rurok ng dibinong pahayag, sa pamamagitan ng pamumuhay ng buhay ng isang Diyos-tao, at sa pamamagitan ng pakikibahagi sa makalangit na ministeryo ni Kristo ng pagpapastol ng Kanyang kawan ayon sa Diyos.

Ang pinakamataas na rurok ng dibinong pahayag na ibinigay sa atin ng Diyos ay ang pahayag ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos— ang Diyos na naging tao at ang tao na nagiging Diyos.

Kailangan nating makipagtulungan sa makalangit na ministeryo ni Kristo upang pastulin ang ekklesia ng Diyos bilang Kanyang kawan para sa pagtatayo ng Katawan ni Kristo at isang bagong pagpapanauli.

**Upang makapagpastol ayon sa Diyos,
kailangan nating maging kaisa ng Diyos,
mabuoan ng Diyos, maipamuhay ang Diyos, maihayag ang Diyos,
maikatawan ang Diyos, at maihain ang Diyos.**

Balangkas ng mga Mensahe
para sa International Memorial Day Blending Conference
Mayo 22-25, 2026

PANGKALAHATANG PAKSA:
ANG MALAKING PANGANGAILANGAN PARA SA ISANG BAGONG PAGPAPANAULI

Mensahe Isa

Pakikipagtulungan sa Panginoon upang Magpasok ng isang Bagong Pagpapanauli
Na Magtatapos sa Kapanahunang Ito

Babasahin sa Kasulatan: Hab. 3:2; Gawa 26:19, 22; Mat. 14:19, 22-23; Fil. 1:19-22, 25; Juan 21:15-17

- I. **Sa gitna ng mga hinirang ng Diyos ay palaging may hangarin na mapanauli—Hab. 3:2; Hos. 6:2; Roma 8:20-22; Awit 119:25, 50, 107, 154; Juan 6:57, 63; 2 Cor. 3:3, 6.**
- II. **Makapapasok tayo sa isang bagong pagpapanauli sa pamamagitan ng pagdating sa pinakamataas na rurok ng dibinong pahayag na ibinigay sa atin ng Diyos—ang pahayag ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos (1 Tim. 1:3-4; 1 Cor. 9:17; Gawa 26:19, 22); ito ang dakilang sagot sa dakilang tanong hinggil sa layunin ng Diyos sa Kanyang paglikha sa tao at sa Kanyang pakikitungo sa Kanyang piniling bayan (Gen. 1:26; Job 10:13; cf. Efe. 3:9):**
 - A. Ang hiwagang nakakubli sa puso ng Diyos ay ang walang hanggang ekonomiya ng Diyos (1:10; 3:9; 1 Tim. 1:4), na siyang walang hanggang intensiyon ng Diyos na may naisin ng Kanyang puso na ipamahagi ang Kanyang sarili sa Kanyang Dibinong Trinidad bilang Ama sa loob ng Anak sa pamamagitan ng Espiritu tungo sa Kanyang piniling bayan upang maging kanilang buhay at kalikasan nang sa gayon sila ay maging katulad Niya bilang Kanyang duplikasyon (Roma 8:29; 1 Juan 3:2) upang maging isang organismo, ang Katawan ni Kristo bilang bagong tao (Efe. 2:15-16), para sa kapuspusan ng Diyos, kahayagan ng Diyos (1:22-23; 3:19), na mapasusukdol sa Bagong Herusalem (Apoc. 21:2—22:5).
 - B. Ang Diyos na naging tao upang ang tao ay maging Diyos sa buhay at sa kalikasan ngunit hindi sa pagka-Diyos para sa pagbubunga at pagtatayo ng Katawan ni Kristo upang pasukdulin ang Bagong Herusalem ay ang esensiya ng buong Biblia, ang “diyamante” sa loob ng “kahon” ng Biblia, ang walang hanggang ekonomiya ng Diyos—Gen. 1:26; Juan 12:24; Roma 8:29:
 1. Ang Diyos ay naging tao sa pamamagitan ng pagkakatawang-tao sa pakikibahagi sa pagkatao ng tao; ang tao ay nagiging Diyos sa buhay at kalikasan ngunit hindi sa pagka-Diyos sa pamamagitan ng transpormasyon sa pakikibahagi sa pagkadibino ng Diyos—Juan 1:14; 2 Cor. 3:18; Col. 3:4; 2 Ped. 1:4; Fil. 2:5; Roma 8:29; Heb. 2:10; Efe. 1:5; Roma 8:19; 1 Juan 3:2; Juan 1:12-13.
 2. Ang dibino-pantaong pag-iibigan ay ang paksa ng buong Biblia, ang nilalaman ng ekonomiya ng Diyos, at ang lihim ng buong sansinukob—A. A. 1:1; 6:13; cf. Hab. 1:1; 2:4; Roma 1:17:
 - a. Si Kristo ay dibino at tao, at ang Kanyang natranspormang mangingibig ay tao at dibino; sila ay magkatulad sa buhay at kalikasan, ganap na tumutugma sa isa’t isa.
 - b. Ang Tres-unong Diyos na napasukdol upang maging Asawang lalaki at ang taong may tatlong bahagi na natransporma upang maging kasintahang babae ay magiging mag-asawa, isang pansama-sama, dakilang Diyos-tao—Apoc. 21:2, 9; 22:17a.
 - C. Ang sentrong pahayag ng Diyos at ng pagbabawi ng Panginoon ay ang Diyos na naging laman (Juan 1:1, 14), ang laman na naging Espiritung nagbibigay-buhay (1 Cor. 15:45b), at ang Espiritung nagbibigay-buhay na naging ang pitong ulit na pinatinding Espiritu (Apoc. 1:4; 3:1; 4:5; 5:6) upang itayo ang ekklesia (Mat. 16:18) na nagiging Katawan ni Kristo (Efe. 4:15-16) at napasusukdol sa Bagong Herusalem (Apoc. 21:2, 9; 22:17a; cf. Gen. 2:22; Juan 19:34).
 - D. Ang Diyos at tao ay magiging isang entidad, at ang isang entidad na iyon ay ang pagsasama ng pagkadibino sa pagkatao, na mapasusukdol sa Bagong Herusalem bilang kongklusyon ng buong Biblia—Apoc. 21:3, 22, 2, 9; cf. Lev. 2:4-5; Awit 92:10.

- E. “Umaasa ako na ang mga banal sa lahat ng ekklesia sa buong mundo, lalo na ang mga kamanggagawa at mga matanda, ay makikita ang pahayag na ito at pagkatapos ay babangon upang manalangin na bigyan tayo ng Diyos ng isang bagong pagpapanauli—isang pagpapanauli na hindi pa kailanman naitala sa kasaysayan”—*Life-study of 1 and 2 Chronicles*, p. 15.

III. Kung isasagawa natin ang pamumuhay ng buhay ng isang Diyos-tao, na siyang realidad ng Katawan ni Kristo, kusang-kusang maitatayo ang isang sama-samang modelo, isang modelo na namumuhay sa ekonomiya ng Diyos; ang modelong ito ang magiging pinakamalaking pagpapanauli sa kasaysayan ng ekklesia upang pabalikin ang Panginoon—Awit 48:2 at talababa 1; Apoc. 3:12, 21:

- A. Kailangan ng Diyos ng isang sama-samang tao na ibabangon ng Kanyang biyaya sa pamamagitan ng mataas na ruok ng dibinong pahayag upang mamuhay ng isang buhay na ayon sa pahayag na ito; ang pagpapanauli ay ang pagsasagawa, ang praktikalidad, ng pangitaing ating nakita.
- B. Ang mga tagasunod ni Kristo (Mat. 5:1; 28:19) ay ginawang disipulo sa pamamagitan ng pantaong pamumuhay ni Kristo sa lupa, bilang modelo ng isang Diyos-tao—ipinamumuhay ang Diyos sa pamamagitan ng pagtatatwa ng Kanyang sarili sa pagkatao (Juan 5:19, 30), binabago ang kanilang konsepto hinggil sa tao (Fil. 3:10; 1:21a).
- C. Ang ating buhay ay dapat maging isang kopya, isang pagpaparami, ng modelo ng buhay ni Kristo, ang unang Diyos-tao—1 Ped. 2:21; Mat. 11:28-29; Efe. 4:20-21; Juan 17:4; 5:17; Fil. 1:19-22, 25.
- D. Ang Espiritu ng buhay at realidad na inihinga tungo sa loob ng mga disipulo ang gagabay sa kanila tungo sa lahat ng realidad ng kanilang naobserbahan sa Panginoon noong sila ay kasama Niya sa loob ng tatlo at kalahating taon—Juan 16:13; 20:22:
1. Sa pasimula ng ministeryo ng unang Diyos-tao, Siya ay binautismuhan upang tuparin ang lahat ng katuwiran, kinikilala na ayon sa Kanyang laman (Kanyang pagkatao—1:14; Roma 1:3; 8:3), Siya ay mainam lamang para sa kamatayan at paglilibing (Mat. 3:15-17).
 2. Sinanay Niya ang Kanyang mga disipulo na matuto sa Kanya (11:29) sa himala ng pagpapakain sa limanlibong tao gamit ang limang tinapay at dalawang isda; ang Kanyang “pagtingala sa langit” upang pagpalain ang limang tinapay at dalawang isda (14:19) ay nagpapahiwatig ng Kanyang pagkatanto na ang pinagmumulan ng pagpapala ay hindi Siya, ang isinugong Isa, kundi ang Ama, ang nagsusugong Isa (Juan 10:30; 5:19, 30; 7:6, 8, 18).
 3. Hindi nanatili ang Panginoon sa kinalabasan ng himala kasama ang mga kalipunan kundi umalis palayo sa kanila upang makasama ang Ama nang pribado sa bundok sa loob ng panalangin—Mat. 14:22-23; Luc. 6:12.
 4. Namuhay ang Panginoon ng isang buhay na nakikipag-ugnay sa Diyos (Marc. 1:35; Luc. 5:16; 6:12; 9:28; Heb. 7:25), namumuhay sa presensiya ng Diyos nang walang patid (Gawa 10:38c; Juan 8:29; 16:32), at kumakaugnay sa mga tao, inihahain ang Diyos tungo sa kanila upang dalhin sila tungo sa jubileo ng Bagong Tipang ekonomiya ng Diyos (Luc. 4:18-19; Heb. 8:2; cf. Gen. 14:18; Gawa 6:4).
 5. Siya ay isang tao na sa Kanya si Satanas, ang pinuno ng sanlibutan, ay walang anuman (walang puwang, walang pagkakataon, walang pag-asa, walang posibilidad sa anuman)—Juan 14:30b, cf. b. 20; 2 Cor. 12:2a; Col. 1:27; 2 Tim. 4:22; Juan 3:6b; 4:23-24; 1 Juan 5:4, 18.
- E. Ang tanging paraan upang ipamuhay ang buhay ng isang Diyos-tao ayon sa modelo ng Panginoon ay ang ituong ating buong katauhan sa pinagsamang espiritu, lumalakad, namumuhay, at iginagawi ang ating katauhan ayon sa pinagsamang espiritu—Roma 8:2, 4, 10, 6, 11, 16; 1 Cor. 6:17; Roma 10:12; Gal. 5:25; Efe. 6:17-18; 1 Tes. 5:16-20; 1 Tim. 4:6-7; 2 Tim. 1:6-7.
- F. “Dapat nating lahat ideklara na nais nating ipamuhay ang buhay ng isang Diyos-tao. Kalaunan, ang mga Diyos-tao ay magiging mga matagumpay, mga mandaraig, ang Zion sa loob ng Herusalem. Magpapasok ito ng isang bagong pagpapanauli na hindi pa kailanman nakita sa kasaysayan, at ito ang magtatapos sa kapanahunang ito”—*Life-study of 1 and 2 Chronicles*, p. 28.

IV. Makapapasok tayo sa isang bagong pagpapanauli sa pamamagitan ng pakikibahagi sa makalangit na ministeryo ni Kristo na pakainin ang Kanyang mga kordero at pastulin ang Kanyang mga tupa upang mapangalagaan ang kawan ng Diyos, na siyang ekklesia na nagrerresulta sa Katawan ni

Kristo; ito ay upang ilakip ang apostolikong ministeryo sa makalangit na ministeryo ni Kristo— Juan 21:15-17; 1 Ped. 2:25; 5:1-4; Heb. 13:20-21; Apoc. 1:12-13:

- A. Kailangan nating pastulin ang mga tao ayon sa tularan ng Panginoong Hesus sa Kanyang ministeryo para sa pagsasagawa ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos—Mat. 9:36; Juan 10:11; Heb. 13:20; 1 Ped. 5:4:
1. Ang nilalaman ng buong Bagong Tipang ekonomiya ng Diyos sa Kanyang kumpletong pagliligtas ay si Kristo bilang Anak ng Tao na nagkakandili sa atin sa pamamagitan ng pagtutubos sa atin mula sa kasalanan, isinasakatuparan ang Kanyang pambatas na katubusan sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan (1 Tim. 1:15; Efe. 1:7), at si Kristo bilang Anak ng Diyos na nagpapakain sa atin upang ipamahagi nang sagana ang dibinong buhay tungo sa atin, isinasagawa ang Kanyang organikong pagliligtas sa Kanyang pagkabuhay na muli (Juan 10:10; 1 Cor. 15:45b; Efe. 5:29).
 2. Ang hindi natin pagkakaroon ng umiibig at nagpapatawad na puso ng Ama at ng nagpapastol at naghahanap na espiritu ng Manliligtas ay ang dahilan ng ating pagiging walang bunga—Luc. 15:1-24.
 3. Kailangan nating kandilihin ang mga tao (gawin silang masaya at ipadama sa kanila na sila ay kaaya-aya at komportable) sa pagkatao ni Hesus (Mat. 9:10; Luc. 7:34); kailangan nating pakainin ang mga tao (pakainin sila ng nagpapaloob ng lahat na Kristo sa Kanyang ministeryo ng tatlong yugto) sa pagkadibino ni Kristo (Mat. 24:45-47).
 4. Kinailangang dumaan ni Kristo sa Samaria, sinasadyang lumihis patungong Sicar upang matamo ang isang imoral na babae, kinakandili siya sa pamamagitan ng paghiling sa kanya na bigyan Siya ng maiinom upang mapakain siya ng dumadaloy na Tres-unong Diyos bilang ilog ng tubig ng buhay—Juan 4:3-14; Apoc. 22:1.
 5. Bilang Isa na walang kasalanan, hindi Niya kinondena ang mapangalunyang babae kundi kinandili siya para sa kapatawaran ng kanyang mga kasalanan sa pambatas at para sa pagpapalaya mula sa kanyang mga kasalanan sa pang-organiko (Juan 8:1-11, 32, 36); makahulugan din na ang unang tao na iniligtas ni Kristo sa pamamagitan ng Kanyang pagkapako sa krus ay isang magnanakaw na sinentensiyahan ng kamatayan (Luc. 23:42-43).
 6. Nagtungo ang Panginoon sa Jerico upang bisitahin at tamuhin lamang ang isang tao, isang punong maniningil ng buwis, at ang Kanyang pangangaral ay isang pagpapastol (19:1-10); kinandili rin Niya ang mga magulang sa pamamagitan ng pagpapatong ng Kanyang mga kamay sa kanilang mga anak (Mat. 19:13-15).
- B. Kailangan nating pastulin ang mga tao ayon sa tularan ni apostol Pablo, na pinastol ang mga banal bilang isang nagpapasusong ina at nanghihikayat na ama upang mapangalagaan ang kawan ng Diyos—1 Tes. 2:7-8, 11-12; 1 Tim. 1:16; Gawa 20:28:
1. Pinastol ni Pablo ang mga banal sa Efeso sa pamamagitan ng pagtuturo sa kanila “nang hayagan at sa mga bahay-bahay” (b. 20) at sa pamamagitan ng pagpapaalala sa bawat isa sa mga banal nang may pagluha sa loob ng tatlong taon (bb. 31, 19), ipinahahayag sa kanila ang buong kapasyahan ng Diyos (b. 27).
 2. Si Pablo ay may matalik na malasakit para sa mga mananampalataya (2 Cor. 7:2-7; Filem. 7, 12), at bumaba siya sa antas ng mga mahihina nang sa gayon ay matamo niya sila (2 Cor. 11:28-29; 1 Cor. 9:22; cf. Mat. 12:20).
 3. Laan siyang gugulin ang kung anong mayroon siya, tumutukoy sa kanyang mga pag-aari, at gugulin ang kung ano siya, tumutukoy sa kanyang katauhan, alang-alang sa mga banal (2 Cor. 12:15); siya ay isang handog na inumin, kaisa ni Kristo bilang tagagawa ng alak, isinasakripisyo ang kanyang sarili para sa katamasahan ng iba kay Kristo (Fil. 2:17; Huk. 9:13; Efe. 3:2).
 4. Lumakad si Pablo sa pamamagitan ng Espiritu upang parangalan ang Diyos nang sa gayon ay maihain niya ang Espiritu upang parangalan ang tao—2 Cor. 3:3, 6, 8; Gal. 5:16, 25; Huk. 9:9.
 5. Ipinahiwatig ni Pablo sa kanyang pagtuturo na ang ekklesia ay isang tahanan upang itaguyod ang mga tao, isang ospital upang pagalingin at panumbalikin sila, at isang paaralan upang turuan at pagtibayin sila—Efe. 2:19; 1 Tes. 5:14; 1 Cor. 14:31.

6. Inihayag niya na ang pag-ibig ang pinakaeksellenteng paraan upang tayo ay maging anuman at gumawa ng anuman para sa pagtatayo ng Katawan ni Kristo—8:1; 12:31; 13:4-8a; Efe. 1:4; 3:17; 4:2, 15-16; 5:2; 6:24; Apoc. 2:4-5; Col. 1:18b; 1 Tes. 1:3.
- C. “Umaasa ako na magkakaroon ng tunay na pagpapanauli sa gitna natin sa pamamagitan ng ating pagtanggap sa kabigatang ito ng pagpapastol. Kung tatanggapin ng lahat ng ekklesia ang pagtuturong ito upang makibahagi sa kahanga-hangang pagpapastol ni Kristo, magkakaroon ng isang malaking pagpapanauli sa pagbabawi”—*The Collected Works of Witness Lee, 1994–1997*, vol. 5, “The Vital Groups,” p. 92.

Mensahe Dalawa

Pagdating sa Pinakamataas na Rurok ng Dibinong Pahayag

Babasahin sa Kasulatan: 1 Tim. 1:4; Efe. 1:10; 3:9; Roma 1:3-4

I. Ang pinakamataas na rurok ng dibinong pahayag na ibinigay sa atin ng Diyos ay ang pahayag ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos—ang Diyos na naging tao upang ang tao ay maging Diyos sa buhay at sa kalikasan ngunit hindi sa pagka-Diyos:

- A. Ang buong Biblia, na siyang pagpapaliwanag ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos, ay ang talambuhay ng Tres-unong Diyos, na makikita sa dalawang seksiyon ng kawalang-hanggan at sa tulay ng panahon:
1. Ang Tres-unong Diyos ay dumating mula sa kawalang-hanggan tungo sa panahon at taglay ang Kanyang pagkadibino ay pumasok sa pagkatao upang maging ang nagkatawang-taong Diyos para sa Kanyang tuwirang pagkilos sa loob ng tao, na makikita sa apat na Ebanghelyo, para sa pagsasakatuparan ng Kanyang pambatas na pagtutubos—Juan 1:14, 29.
 2. Sa pagkabuhay na muli, Siya ay naging ang timpladang Diyos, ang "naprosesong" Diyos, ang nagpapaloob ng lahat na Espiritung nagbibigay-buhay, na makikita sa Mga Gawa at mga Liham, para sa pagsasagawa ng Kanyang organikong pagliligtas—Juan 1:32, 42; 1 Cor. 15:45b; Fil. 1:19.
 3. Sa kawalang-hanggan hinaharap, Siya ay magiging ang sama-samang Diyos, ang Bagong Herusalem, na makikita sa Apocalipsis 21 at 22.
 4. Ang pansansinukob, dibino-pantaong paglalakip ng naproseso at napasukdol na Tres-unong Diyos sa mga naisilang na muli, natransporma, at naluwalhating mananampalataya ay ang gol ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos—Juan 1:51; Apoc. 21:3, 22.
 5. Ang sentrong pahayag ng Diyos at ng pagbabawi ng Panginoon ay ang Diyos na naging laman, ang laman na naging Espiritung nagbibigay-buhay, at ang Espiritung nagbibigay-buhay na naging ang pitong ulit na pinatinding Espiritu upang itayo ang ekklesia na nagiging Katawan ni Kristo at napasusukdol sa Bagong Herusalem.
- B. Ang Diyos na naging tao upang ang tao ay maging Diyos sa buhay at sa kalikasan ngunit hindi sa pagka-Diyos ay ang esensiya ng buong Biblia, ang "diyamante" sa loob ng "kahon" ng Biblia, ang walang hanggang ekonomiya ng Diyos—Gen. 1:26; Juan 12:24; Roma 8:29:
1. Ang Diyos ay naging tao sa pamamagitan ng pagkakatawang-tao sa pakikibahagi sa pagkatao ng tao; ang tao ay nagiging Diyos sa pamamagitan ng transpormasyon sa pakikibahagi sa pagkadibino ng Diyos:
 - a. Pakikibahagi sa buhay ng Diyos—Juan 3:15; Col. 3:4.
 - b. Pakikibahagi sa kalikasan ng Diyos—Efe. 1:4; 2 Ped. 1:4.
 - c. Pakikibahagi sa kaisipan ng Diyos—Efe. 4:23; Fil. 2:5.
 - d. Pakikibahagi sa pang-esensiyang katangian ng Diyos—2 Cor. 3:18b; Efe. 3:8.
 - e. Pakikibahagi sa larawan ng Diyos—2 Cor. 3:18a; Roma 8:29.
 - f. Pakikibahagi sa kaluwalhatian ng Diyos—b. 30; Heb. 2:10.
 - g. Pakikibahagi sa pagkaanak ng Diyos—Efe. 1:5; Roma 8:23.
 - h. Pakikibahagi sa pagpapakita ng Diyos—b. 19.
 - i. Upang taglayin ang wangis ng Diyos—1 Juan 3:2.
 - j. Upang maging uri ng Diyos—espesye ng Diyos—Juan 1:12; Roma 8:14, 16.

2. Ang dibino-pantaong pag-iibigang ito ay ang paksa ng buong Biblia, ang nilalaman ng ekonomiya ng Diyos, at ang lihim ng buong sansinukob—A. A. 1:1; 6:13.

II. Ang mataas na rurok ng dibinong pahayag—ang "diyamante" sa loob ng "kahon" ng Biblia—ay ang pahayag na sa loob ni Kristo ang Diyos ay naging tao upang ang tao ay maging Diyos sa buhay at kalikasan ngunit hindi sa pagka-Diyos—2 Sam. 7:12-14a; Roma 1:3-4; Efe. 3:17a:

- A. "Ang Diyos na naging tao at ang tao na nagiging Diyos" ay ang ekonomiya ng Diyos—1 Tim. 1:4.
- B. Ang walang hanggang ekonomiya ng Diyos ay ang gawin ang tao na katulad Niya sa buhay at kalikasan ngunit hindi sa pagka-Diyos at ang gawin ang Kanyang sarili na kaisa ng tao at ang tao na kaisa Niya, sa gayon ay mapalaki at mapalawak sa Kanyang kahayagan, upang ang lahat ng Kanyang dibinong katangian ay maihayag sa mga pantaong kagalingan—Efe. 3:9; 1:10:
 1. Ang mabuting kaluguran ng Diyos ay ang maging kaisa ng tao at gawin ang tao na katulad Niya sa buhay at kalikasan ngunit hindi sa pagka-Diyos—bb. 5, 9.
 2. Ang Diyos ay naging tao upang magkaroon ng malakihang pagpaparami ng Kanyang sarili at sa gayon ay magbunga ng isang bagong uri—Diyos-taong uri—Juan 1:1, 14; 12:24.
- C. Para sa pagsasakatuparan ng ekonomiya ng Diyos, kailangan natin ang Diyos na itayo ang Kanyang sarili sa loob ni Kristo tungo sa loob natin bilang ating buhay, ating kalikasan, at ating pagkakabuo upang gawin tayong Diyos sa buhay at kalikasan ngunit hindi sa pagka-Diyos—Efe. 3:17a; Col. 3:4, 10-11.
- D. Ang Diyos ay naging tao sa pamamagitan ng pagkakatawang-tao; ang tao ay nagiging Diyos sa pamamagitan ng pagsisilang na muli, pagpapabanal, pagpapabago, pagtatransporma, pagwawangis, at pagluluwalhati—Juan 3:5-6; 1:12-13; Roma 6:19, 22; 12:2; 8:29-30.

III. Tanging sa pamamagitan ng pagiging tao ng Diyos upang gawing Diyos ang tao maibubunga ang Katawan ni Kristo; ang puntong ito ang mataas na rurok ng pangitaing ibinigay sa atin ng Diyos—b. 3; 1:3-4; 8:14; 12:4-5:

- A. Ang Diyos ay naging tao upang gawing Diyos ang tao nang sa gayon ay maibunga Niya ang Katawan ni Kristo—ang organismo ng Tres-unong Diyos, na ang sukdulang pagpapakita ay ang Bagong Herusalem—Efe. 1:22-23; 4:4-6; Apoc. 21:2, 9-10.
- B. Ipinakikita ng Biblia sa atin kung paano maaaring maging Diyos ang tao upang magkaroon ng Diyos-taong pamumuhay at sa gayon ay maging organismo ng Diyos—Roma 1:3-4; 12:4-5:
 1. Ang organismong ito ay ang Diyos na inihuhugpong at isinasama ang Kanyang sarili sa tao upang gawing Diyos ang tao.
 2. Ang kinalabasan ng pagiging tao ng Diyos at pagiging Diyos ng tao ay isang organismo; ang organismong ito ay ang Katawan ni Kristo—ang pakikipag-isa at pagsasama ng Diyos sa tao—Efe. 4:4-6, 12.
- C. Isinugo ng Diyos ang Kanyang Anak upang maging tao at upang mamuhay ng Diyos-taong buhay sa pamamagitan ng dibinong buhay; ang gayong pamumuhay ay nagreresulta sa pansansinukob na tao na eksaktong katulad Niya—isang sama-samang tao na namumuhay ng isang Diyos-taong buhay sa pamamagitan ng dibinong buhay—Roma 8:3; 12:4-5.
- D. Ang realidad ng Katawan ni Kristo ay ang pakikipag-isa at pagsasama ng Diyos sa tao upang ipamuhay ang sama-samang Diyos-tao—Efe. 4:4-6, 24.

Ang Diyos-taong Pamumuhay para sa isang Bagong Pagpapanauli

Babasahin sa Kasulatan: Lev. 1:3, 9; 6:8-13; Juan 21:15-17;
1 Juan 3:14; 5:1; 2:6; 4:17; Gal. 6:2-3; Roma 8:2

I. Ang nais ng puso ng Diyos ay yaong “ang realidad...na kay Hesus” (Efe. 4:21), ang aktuwal na kondisyon ng Diyos-taong pamumuhay ni Hesus gaya ng nakatala sa apat na Ebanghelyo, ay maiduplika sa maraming sangkap ng Katawan ni Kristo sa pamamagitan ng Espiritu ng realidad upang maging realidad ng Katawan ni Kristo, ang pinakamataas na ruok sa ekonomiya ng Diyos, para sa isang bagong pagpapanauli (bb. 20-24):

- A. Ipinakikita ng apat na Ebanghelyo ang huwaran ng buhay na ninanais ng Diyos, ang hulmahan ng buhay na makapagbibigay-kasiyahan sa Diyos at makatutupad sa Kanyang layunin; namuhay si Hesus ng isang buhay kung saan ginawa Niya ang lahat ng bagay sa loob ng Diyos, kasama ang Diyos, at para sa Diyos; ang Diyos ay nasa Kanyang pamumuhay, at Siya ay kaisa ng Diyos; ito ang ibig sabihin ng *ang realidad ay na kay Hesus*; ang matutuhan si Kristo kung paanong ang realidad ay na kay Hesus ay ang maihubog tungo sa huwaran ni Kristo, ang maiwangis sa larawan ni Kristo—Roma 8:28-29; Efe. 4:20-21.
- B. Pinasasakdal tayo ng Panginoon upang maging mga Diyos-tao, ipinamumuhay ang dibinong buhay sa pamamagitan ng pagtatatwa sa ating natural na buhay ayon sa modelo ni Kristo bilang unang Diyos-tao—Mat. 11:29a; 17:5b; 1 Ped. 2:21:
 1. Sa Kanyang buhay sa lupa ay nagtatag Siya ng isang huwaran, gaya ng inihayag sa apat na Ebanghelyo; pagkatapos ay ipinako Siya sa krus at nabuhay na muli upang maging ang Espiritung nagbibigay-buhay nang sa gayon ay makapasok Siya sa atin upang maging ating buhay; natututo tayo sa Kanya ayon sa Kanyang halimbawa, hindi sa pamamagitan ng ating natural na buhay kundi sa pamamagitan Niya bilang ating buhay sa pagkabuhay na muli—1 Cor. 15:45b; Col. 3:4.
 2. Ang ating buhay-Kristiyano ay isang buhay sa loob ni Kristo at gayundin ay isang buhay ni Kristo sa loob natin; tayo ay nasa loob ni Kristo bilang hulmahan, at Siya ay nasa loob natin bilang ating buhay; sa ganitong paraan ay natututuhan natin si Kristo kung paanong ang realidad ay na kay Hesus; ang realidad na ito ay ang realidad ng Katawan ni Kristo—1 Cor. 1:30; 2 Cor. 5:17; 12:2a; Col. 1:27; Gal. 2:20; Roma 8:10.
- C. Habang iniibig natin ang Panginoon, kinakaugnay Siya, at nananalangin sa Kanya, kusang-kusa natin Siyang naipamumuhay ayon sa hulmahan, anyo, huwaran, na inilarawan sa mga Ebanghelyo; sa ganitong paraan, tayo ay naihubog, naiwangis, sa larawan ng hulmahan ito—ito ang ibig sabihin ng matutuhan si Kristo—Mat. 11:29; Roma 8:29.
- D. Kapag namumuhay tayo sa pinagsamang espiritu, natututuhan natin si Kristo ayon sa realidad na na kay Hesus sa pamamagitan ng Espiritu ng realidad; natututo tayo sa Kanya bilang ating modelo nang sa gayon ang Kanyang talambuhay ay maging ating kasaysayan; ang pamumuhay ng Katawan ni Kristo bilang bagong tao ay dapat na eksaktong katulad ng pamumuhay ni Hesus na inihayag sa mga Ebanghelyo—Gal. 6:17-18; Roma 1:1, 9; Efe. 4:20-24; Fil. 2:5; Mat. 11:29; 1 Ped. 2:21.
- E. Ang layunin ng Diyos sa pagsusugo sa Panginoong Hesus upang maging tao ay para mamuhay Siya ng isang Diyos-taong buhay sa pamamagitan ng dibinong buhay; kapag kinakain natin Siya, nabubuhay tayo dahil sa Kanya upang maging isang pansansinukob na dakilang tao na eksaktong katulad Niya—isang taong ipinamumuhay ang Diyos-taong buhay sa pamamagitan ng dibinong buhay—Panag. 3:22-24, 55-56; Apoc. 2:4, 7; Juan 6:57, 63; Jer. 15:16; Efe. 6:17-18; Awit 119:15.

II. Ang tanging buhay na kalugod-lugod sa Diyos ay ang buhay na pag-uulit ng buhay na ipinamuhay ni Kristo sa lupa; ito ang buhay na nararanasan si Kristo sa Kanyang mga karanasan bilang handog na sinusunog—Lev. 1:9; Juan 8:29; 2 Cor. 5:9:

- A. Ang handog na sinusunog ay sumasagisag kay Kristo sa Kanyang pamumuhay ng isang buhay na lubusang para sa Diyos at para sa kasiyahan ng Diyos; ang handog na sinusunog ay sumasagisag din kay Kristo sa Kanyang pagiging buhay na nagbibigay-kakayahan sa bayan ng Diyos na magkaroon ng gayong pamumuhay—Lev. 1:3; Bil. 28:2-3; Juan 5:30; 6:38; 8:29; Heb. 10:5-10.
- B. Ang salitang isinaling “handog na sinusunog” ay tumutukoy sa isang bagay na umaakyat; ang pag-akyat na ito ay tumutukoy kay Kristo (Lev. 1:3, 10, 14); ang tanging bagay na makaaakyat sa Diyos mula sa lupa ay ang buhay na ipinamuhay ni Kristo, sapagkat Siya ang namumukod-tanging tao na namuhay ng isang buhay na lubusang para sa Diyos (Juan 6:38).
- C. Ang handog na sinusunog ay “isang nakasisiyang samyo kay Jehovah” (Lev. 1:9); ang mga salitang Hebreo na isinaling “nakasisiyang samyo” ay literal na nangangahulugang “samyo ng kapahingahan o kasiyahan”; ang nakasisiyang samyo ay isang samyo na nagdadala ng kasiyahan, kapayapaan, at kapahingahan; ang gayong nakasisiyang samyo ay isang katamasahan sa Diyos.
- D. Ang buhay ni Kristo sa loob natin ay ang realidad ng handog na sinusunog—ito ay isang buhay ng pagsunod, isang buhay ng pagpapasailalim, at isang buhay ng ganap na pagdepende sa Diyos ayon sa prinsipyo ng puno ng buhay—Fil. 2:8; Juan 5:19, 30; Heb. 5:8; 10:7:
1. Ang pagkilos ng tao nang mag-isa at mapagsarili hiwalay sa at sa labas ng Diyos ay kasalanan; ninanais ng Diyos na kumilos tayo ayon sa Kanyang mga tagubilin sa lahat ng bagay—Awit 40:7-8; 1 Juan 3:4.
 2. “Sinumang hindi tumatanggap sa kaharian ng Diyos gaya ng isang maliit na bata ay hinding-hindi makapapasok dito” (Luc. 18:17); ninanais ng Diyos na tayo ay maging tulad ng maliit na bata sa lahat ng panahon sapagkat ninanais Niyang dumepende tayo sa Kanya sa lahat ng panahon; ang pagtitiwala sa sarili ay ang kaaway ng pagdepende sa Diyos.
- E. Sa pamamagitan ng pagpapatong ng ating kamay kay Kristo bilang ating handog na sinusunog sa pamamagitan ng wastong panalangin, naiuhugpong tayo sa Kanya, at Siya at tayo ay nagiging isa; habang nabubuhay si Kristo sa loob natin, inuulit Niya sa atin ang buhay na ipinamuhay Niya sa lupa, ang buhay ng handog na sinusunog—Lev. 1:4; 1 Cor. 6:17; Gal. 2:20.
- F. Sa gayong pakikipag-isa, gayong pagkakakilalang kaisa, ang lahat ng ating kahinaan, kapintasan, at kamalian ay kinukuha Niya—2 Cor. 5:21; Gal. 2:20a.
- G. Dapat nating hayaan ang Panginoon na sunugin tayo nang sa gayon ay maging palagiang handog na sinusunog tayo upang sunugin ang iba at maging mga abo upang maging ang Bagong Herusalem para sa kahayagan ng Diyos—Awit 20:3; Lev. 1:16; 6:8-13; 1 Cor. 3:12a; Apoc. 3:12; 21:2, 10-11, 18-21:
1. Ang mga abo ay sumasagisag kay Kristo na naging wala; yamang tayo ay kaisa ni Kristo na naging mga abo, tayo rin ay naging mga abo, yaon ay, naging wala, naging zero—Marc. 9:12; Isa. 53:3; 1 Cor. 1:28; 2 Cor. 12:11.
 2. Lalo tayong nakikilalang kaisa ni Kristo sa Kanyang kamatayan, lalo nating matatanto na tayo ay naging bunton ng mga abo; kapag tayo ay naging mga abo, hindi na tayo natural na tao; sa halip, tayo ay taong naipako na sa krus, natapos, at nasunog—Gal. 2:20a.
- H. Ang paglalagay ng mga abo sa silangang bahagi ng altar, sa panig na sinisikatan ng araw, ay isang pagtukoy sa pagkabuhay na muli—Lev. 1:16; Juan 11:25; Fil. 3:10-11; 2 Cor. 1:9:
1. Kay Kristo bilang handog na sinusunog, ang mga abo ay hindi ang katapusan—ang mga ito ang simula; ang mga abo ay nangangahulugang nailagay na si Kristo sa kamatayan, subalit ang silangan ay sumasagisag sa pagkabuhay na muli—Marc. 9:31.
 2. Lalo tayong nagiging mga abo sa loob ni Kristo, lalo tayong mailalagay sa silangan, at sa silangan ay magkakaroon tayo ng katiyakan na ang araw ay sisikat at na mararanasan natin ang pagsikat ng araw ng pagkabuhay na muli—Fil. 3:10-11.
- I. Kalaunan, ang mga abo ay magiging ang Bagong Herusalem—Apoc. 3:12; 21:2, 10-11:
1. Dinadala tayo ng kamatayan ni Kristo sa katapusan, ginagawa tayong mga abo, at sa pagkabuhay na muli ang mga abo ay nagiging mga mahahalagang materyales para sa pagtatayo ng Diyos—1 Cor. 3:9b, 12a.

2. Kapag tayo ay naging mga abo, nadadala tayo sa pagtatransporma ng Tres-unong Diyos upang maging mga mahahalagang materyales para sa pagtatayo ng Bagong Herusalem—Roma 12:1-2; 2 Cor. 3:18; Apoc. 21:18-21.

III. Sa pagsasagawa ng Bagong Tipang ministeryo ng Diyos, ang Panginoong Hesus, bilang realidad ng handog na sinusunog, ay hindi gumawa ng anumang bagay na mula sa Kanyang sarili (Juan 5:19), hindi Siya gumawa ng Kanyang sariling gawain (4:34; 17:4), hindi Siya nagsalita ng Kanyang sariling salita (14:10, 24), ginawa Niya ang lahat ng bagay hindi sa pamamagitan ng Kanyang sariling kalooban (5:30), at hindi Niya hinanap ang Kanyang sariling kaluwalhatian (7:18); hindi Siya kailanman napanghinaan ng loob dahil Siya ay nasisiyahan lamang sa Diyos (Isa. 42:4; 50:4-5; 53:2a; cf. Juan 4:13-14; 6:15; Marc. 9:7-8):

- A. Ang buhay ng Panginoon ay ang Kanyang gawain, Kanyang pagkilos, at Kanyang ministeryo; ang Kanyang gawain ay ang Kanyang pamumuhay, at ang Kanyang pagkilos ay ang Kanyang katauhan; sa Kanya ay walang pagkakaiba sa pagitan ng Kanyang buhay, Kanyang gawain, Kanyang pagkilos, at Kanyang ministeryo; ipinamuhay ng Panginoong Hesus ang Kanyang ministeryo—cf. Luc. 22:26-27; Juan 10:10b; 1 Cor. 15:45b; 1 Juan 5:16a; 2 Cor. 3:6; Fil. 1:25.
- B. Ang Panginoong Hesus ay isang tao ng panalangin; malimit Siyang umakyat sa bundok o umalis patungo sa pribadong lugar upang manalangin—Mat. 14:23; Marc. 1:35; Luc. 5:16; 6:12; 9:28.
- C. Pagkatapos ng himala ng pagpapakain sa limanlibo, pinilit Niya ang mga disipulo na iwanan Siya upang magkaroon Siya ng mas maraming panahon na makapanalanging mag-isa sa Ama—Mat. 14:22-23:
 1. Tumatayo sa katayuan ng tao (4:4), ang makalangit na Hari, bilang minamahal na Anak ng Ama (3:17), ay nangailangang manalangin nang mag-isa sa Kanyang Ama na nasa kalangitan, upang maging kaisa Siya ng Ama at makasama Niya ang Ama sa anumang ginagawa Niya sa lupa para sa pagtatatag ng kaharian ng kalangitan.
 2. Hindi Niya ito ginawa sa ilang na lugar kundi sa bundok, iniwan ang lahat ng tao, maging ang Kanyang mga disipulo, upang makaugnay Niya ang Ama nang nag-iisa.
- D. Dahil Siya ay isang tao ng panalangin na kaisa ng Diyos, hindi Siya kailanman nag-iisa, sapagkat ang Ama ay kasama Niya; sa bawat sandali ay nakita Niya ang mukha ng Kanyang Ama—Juan 5:19; 16:32; Awit 16:7-8; cf. 27:8.

IV. Kapag tayo ay nananahan sa pag-ibig na siyang Diyos Mismo, ang pag-ibig ay “napasakdal sa atin, upang magkaroon tayo ng katapangan sa araw ng paghahatol sapagkat kung ano nga Siya, gayundin naman tayo sa sanlibutang ito” (1 Juan 4:17); si Kristo bilang realidad ng handog na sinusunog ay namuhay sa sanlibutang ito ng buhay ng Diyos bilang pag-ibig, at Siya ngayon ang ating buhay upang maipamuhay natin ang parehong buhay ng pag-ibig sa sanlibutang ito at maging katulad Niya (3:14; 5:1; 2:6):

- A. Ang kautusan ng Espiritu ng buhay sa ating espiritu ay ang kautusan ni Kristo bilang kautusan ng pag-ibig (Roma 8:2; Gal. 6:2); ang kautusan ng pag-ibig ay kailangang patunayan ng kautusan ng Espiritu ng buhay upang madala natin ang mga pasanin ng isa’t isa; ngunit kung punô tayo ng kapalaluan, hindi natin madadala ang mga pasanin ng iba dahil dinadaya natin ang ating sarili sa pag-aakalang tayo ay mahalaga gayong hindi naman (b. 3).
- B. Kapag ang kautusan ng pag-ibig ay napagana sa loob natin, awtomatiko at kusang-kusa tayong magiging mga pastol na mayroong umiibig at nagpapatawad na puso ng ating Amang Diyos at nagpapastol at naghahanap na espiritu ng ating Tagapagligtas na si Kristo—Juan 21:15-17; Luc. 15:3-7.
- C. Kapag ang kautusan ng pag-ibig ay napagana sa loob natin, ang ating pagpapagal sa Panginoon ay isang pagpapagal ng pag-ibig (1 Cor. 15:58; 1 Tes. 1:3) kung saan “[tinutulungan natin] ang mahihina” (Gawa 20:35) at “[inaalalayan] ang mahihina” (1 Tes. 5:14); *ang mahihina* ay tumutukoy sa mga mahihina sa kanilang espiritu o kaluluwa o katawan, o mahihina sa pananampalataya (Roma 14:1; 15:1)

D. Pagkatapos ng Kanyang pagkabuhay na muli ay ipinastol ng Panginoon si Pedro at inatasan siyang pakainin ang Kanyang mga kordero at pastulin ang Kanyang mga tupa; ito ay ang ilakip ang apostolikong ministeryo sa makalangit na ministeryo ni Kristo upang pangalagaan ang kawan ng Diyos, ang ekklesia, na nagreresulta sa pagtatayo ng Katawan ni Kristo upang mapasukdol sa Bagong Herusalem para sa pagsasakatuparan ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos—Juan 21:15-17.

Mensahe Apat

Ipinamumuhay ang Buhay ng isang Diyos-tao sa pamamagitan ng Pamumuhay sa Kaharian ng Diyos bilang Kinasasaklawan ng Dibinong Espesye

Babasahin sa Kasulatan: Marc. 1:15; Juan 3:3, 5-6; 1:12-13;
2 Ped. 1:4; 1 Juan 3:1

- I. Dahil tayo ay ipinanganak ng Diyos, tayo ay espesye ng Diyos; yaon ay, tayo ay Diyos sa buhay at sa kalikasan ngunit hindi sa pagka-Diyos—Juan 3:3, 5-8.**
- II. Ang mga Diyos-tao ay may dibinong karapatan na makilahok sa espesye ng Diyos—bb. 3, 5-6; 18:36.**
- III. Bilang mga mananampalataya kay Kristo, ipinamumuhay natin ang buhay ng isang Diyos-tao—Marc. 1:15; Juan 14:17b, 20; Roma 8:9a, 10; Gal. 5:25:**
 - A. Kay Kristo, ang Diyos ay naibuo tungo sa tao, ang tao ay naibuo tungo sa Diyos, at ang Diyos at tao ay pinagsama upang maging isang entidad, na tinatawag na Diyos-tao—Mat. 1:21, 23; Luc. 1:35; Tito 2:13; 1 Tim. 2:5.
 - B. Ang mga Diyos-tao, ang mga anak ng Diyos, ay ang duplikasyon at pagpapatuloy ni Kristo, ang unang Diyos-tao—Juan 12:24; Heb. 2:10; Roma 8:29.
 - C. Ang isang Diyos-tao ay isa na ipinanganak ng Diyos at bumabahagi sa buhay at kalikasan ng Diyos, nagiging kaisa ng Diyos sa Kanyang buhay at kalikasan at sa gayon ay inihahayag Siya—Juan 1:12-13; 3:15; 2 Ped. 1:4; 1 Cor. 6:17.
 - D. Ang isang Diyos-tao ay nabubuoan ng Diyos, tinataglay ang Diyos bilang kanyang buhay, kalikasan, at lahat-lahat; ang isang Diyos-tao ay tao gayunman ay Diyos at Diyos gayunman ay tao—Efe. 3:16-17a.
 - E. Ang pantaong pamumuhay ni Kristo ay tao na ipinamumuhay ang Diyos upang ihayag ang mga katangian ng Diyos sa mga pantaong kagalingan, na napunuan, nasamahan, at natigmakan ng mga dibinong katangian—Luc. 1:26-35; 7:11-17; 10:25-37; 19:1-10.
 - F. Bilang pagpaparami at duplikasyon ng unang Diyos-tao, dapat nating ipamuhay ang parehong uri ng buhay na Kanyang ipinamuhay:
 1. Ang Diyos-taong pamumuhay ng Panginoon ang nagtatag ng isang modelo para sa ating Diyos-taong pamumuhay—pagiging naipako sa krus upang ipamuhay ang Diyos nang sa gayon ay mahayag ang Diyos sa pagkatao—Gal. 2:20.
 2. Hindi namuhay ang Panginoong Hesus ng isang buhay na nagsisikap na maging espiritwal, banal, at matagumpay; namuhay Siya ng isang buhay na lubusang ayon sa at para sa Bagong Tipang ekonomiya ng Diyos.
 3. Sa apat na Ebanghelyo ay makikita natin si Hesus na namumuhay ng buhay ng isang Diyos-tao, at sa Mga Gawa ay makikita natin ang mga disipulo na namumuhay rin ng gayong buhay.
 4. Namuhay si Kristo ng isang buhay ng pagdurusang buhay, isang nagdurusang buhay; tayo ngayon ay ang Kanyang mga kasama na namumuhay ng parehong uri ng buhay; kapag nagdurusang buhay tayo para kay Kristo, ang ating mga pagdurusang buhay ay itinuturing ng Diyos na mga pagdurusang buhay ni Kristo—Heb. 3:14.
 5. Kailangan nating itatwa ang ating sarili, maiwangis sa kamatayan ni Kristo, at idakila Siya sa pamamagitan ng masaganang panustos ng Kanyang Espiritu—Mat. 16:24; Fil. 3:10; 1:19-21a.

6. Ang Isa na namuhay ng buhay ng isang Diyos-tao ay ang Espiritu ngayon na nabubuhay sa loob natin at sa pamamagitan natin; kailangan nating itatwa ang paglilinang sa sarili at ang pagtatayo ng ating natural na tao at hindi pahintulutan ang anumang bagay liban sa Isang ito na pumuno sa atin at umukopa sa atin nang sa gayon ay maibuhay natin Siya at maihayag Siya nang personal at sama-sama sa ekklesia, na Kanyang Katawan—Efe. 3:16-19; 1:22-23.

IV. Bilang mga mananampalataya kay Kristo, tayo ay namumuhay sa kaharian ng Diyos—Roma 14:17:

- A. Ang kaharian ng Diyos ay ang Diyos Mismo—Marc. 1:15; Mat. 6:33.
- B. Ang kaharian ng Diyos ay ang Diyos sa loob ni Kristo bilang kabuoan ng dibinong buhay kasama ang lahat ng aktibidad nito—Juan 11:25; 10:10b; 14:6.
- C. Ang kaharian ng Diyos ay ang kinasasaklawan ng dibinong buhay para kumilos, gumawa, mamuno, at mamahala ang buhay na ito nang sa gayon ay maisakatuparan ng buhay ang layunin nito.
- D. Ang kaharian ng Diyos ay isang organismong nabuoan ng buhay ng Diyos bilang kinasasaklawan ng buhay para sa Kanyang pamumuno, kung saan naghahari Siya sa pamamagitan ng Kanyang buhay at naghahayag ng Kanyang sarili bilang Dibinong Trinidad sa loob ng dibinong buhay—15:1-8, 16, 26.
- E. Ang kaharian ng Diyos ay isang kinasasaklawan, hindi lamang ng dibinong kapamahalaan bagkus ng dibinong espesye rin, kung saan naroroon ang lahat ng dibinong bagay—3:3, 5-6; 18:36:
 1. Sa Juan 3, ang kaharian ng Diyos ay mas tumutukoy sa espesye ng Diyos kaysa sa paghahari ng Diyos.
 2. Ang Diyos ay naging tao upang pumasok sa pantaong espesye, at ang tao ay nagiging Diyos sa buhay at kalikasan ngunit hindi sa pagka-Diyos upang pumasok sa kinasasaklawan ng dibinong espesye—1:1, 12-14; Roma 8:3; 1:3-4.
 3. Upang makapasok sa kinasasaklawan ng dibinong espesye, kailangan tayong maipanganak ng Diyos upang magkaroon ng dibinong buhay at ng dibinong kalikasan—Juan 1:12-13; 3:3, 5-6, 15; 2 Ped. 1:4:
 - a. Nilikha ng Diyos ang tao hindi ayon sa uri ng tao kundi sa Kanyang larawan at ayon sa Kanyang wangis upang maging uri ng Diyos, espesye ng Diyos—Gen. 1:26.
 - b. Ang mga mananampalataya, na ipinanganak ng Diyos sa pamamagitan ng pagsisilang na muli upang maging Kanyang mga anak sa Kanyang buhay at kalikasan ngunit hindi sa Kanyang pagka-Diyos, ay mas uri ng Diyos kaysa kay Adam—Juan 1:12-13:
 - (1) Si Adam ay may panlabas lamang na anyo nang walang panloob na realidad ng dibinong buhay.
 - (2) Tayo, ang mga mananampalataya kay Kristo at mga anak ng Diyos, ay may realidad ng dibinong buhay, at tayo ay tinatransporma at iwinawangis sa larawan ng Panginoon sa ating buong katauhan—2 Cor. 3:18; Roma 12:2; 8:29.
 - (3) Ang ating ikalawang kapanganakan, ang pagkasilang na muli, ay nagsanhi sa atin na makapasok sa kaharian ng Diyos upang maging espesye ng Diyos—Juan 3:3, 5-6.

- (4) Tayo ay isinilang na muli upang maging uri ng Diyos; bilang mga anak ng Diyos, tayo ay uri ng Diyos, espesye ng Diyos—Roma 8:19; Heb. 2:10.
 - (5) Ang lahat ng anak ng Diyos ay nasa dibinong kinasasaklawan ng dibinong espesye—Juan 1:12-13; 3:3, 5.
 - (6) Ang mga mananampalataya ay mga Diyos-tao sa dibinong espesye, yaon ay, sa kaharian ng Diyos—1 Juan 3:1a; Juan 3:5.
- F. Nabubuhay tayo sa kaharian ng Diyos bilang kinasasaklawan ng dibinong buhay sa pamamagitan ng pandama ng buhay—Roma 8:6.
 - G. Sa ekklesia, namumuhay tayo ngayon sa kaharian ng Diyos; ang Roma 14:17 ay isang matibay na patunay na ang kasalukuyang buhay-eklesia ay ang kaharian.
 - H. Kapag ineensayo natin ang bahaging iyon natin na siyang bagong nilikha—si Kristo Mismo bilang elemento ng kaharian ng Diyos—tayo ay namumuhay sa kaharian ng Diyos.
 - I. Mamanahin ng mga mandaraig ang kaharian ni Kristo at ng Diyos upang makapasok sila sa pagpapakita ng kaharian ng kalangitan—2 Tim. 4:18.

V. Makikita natin sa Ebanghelyo ni Juan ang maraming aspekto ng pamumuhay ng mga mananampalataya sa kinasasaklawan ng dibino ng espesye—1:16; 15:4a, 9, 11; 4:23-24; 14:2, 20, 23; 17:22-24:

- A. “Sa Kanyang kapuspusan ay tumanggap tayong lahat, at biyaya sa biyaya”—1:16.
- B. “Ang tubig na ibibigay Ko sa kanya ay magiging isang bukal ng tubig sa loob niya na babalong tungo sa buhay na walang hanggan”—4:14b.
- C. “Ang kumakain sa Akin, siya naman ay mabubuhay dahil sa Akin”—6:57b.
- D. “Kung ang sinuman ay maglilingkod sa Akin, sumunod siya sa Akin; at kung saan Ako naroroon, doroon din naman ang lingkod Ko. Kung ang sinuman ay maglilingkod sa Akin, pararangalan siya ng Ama”—12:26.
- E. “Sa bahay ng Aking Ama ay maraming tahahan...paroroon Ako upang maghanda ng lugar para sa inyo”—14:2.
- F. “Sa araw na iyon ay malalaman ninyong Ako ay nasa Aking Ama, at kayo ay nasa Akin, at Ako ay nasa inyo”—b. 20.
- G. “Kung ang sinuman ay umiibig sa Akin, tutuparin niya ang Aking salita, at iibigin siya ng Aking Ama, at Kami ay pasasakanya at gagawa ng tahanan kasama siya”—b. 23.
- H. “Manahan kayo sa Akin at Ako sa inyo”—15:4a.
- I. “Kung kayo ay mananahan sa Akin at ang mga salita Ko ay mananahan sa inyo, hingin ninyo ang anumang inyong nais, at ito ay mangyayari sa inyo”—b. 7.
- J. “Kung paanong iniibig Ako ng Ama ay iniibig Ko rin kayo; manahan kayo sa Aking pag-ibig”—b. 9.
- K. “Ang mga bagay na ito ay sinalita Ko sa inyo upang ang Aking kagalakan ay mapasainyo at upang ang inyong kagalakan ay malubos”—b. 11.
- L. “Sinalita Ko sa inyo ang mga bagay na ito upang sa Akin ay magkaroon kayo ng kapayapaan”; “Ang Aking kapayapaan ay ibinibigay Ko sa inyo”—16:33a; 14:27b.
- M. “Amang Banal, ingatan Mo sila sa Iyong pangalan, na ibinigay Mo sa Akin, upang sila ay maging isa na gaya naman Natin”—17:11b.
- N. “Ang kaluwalhatian ibinigay Mo sa Akin ay ibinigay Ko sa kanila, upang sila ay maging isa, gaya naman Natin na iisa”—b. 22.

- O. “Ako ay nasa kanila, at Ikaw ay nasa Akin, upang sila ay mapasakdal na maging isa”—
b. 23a.
- P. “Ama, tungkol sa ibinigay Mo sa Akin, nais Kong sila rin ay makasama Ko kung saan Ako
naroroon, upang makita nila ang kaluwalhatian Ko”—b. 24a.

**Ang Apostolikong Ministeryo sa Pakikipagtulungan sa Makalangit na Ministeryo ni Kristo
upang Pastulin ang Ekklesia ng Diyos bilang Kanyang Kawan
para sa Pagtatayo ng Katawan ni Kristo at isang Bagong Pagpapanauli**

Babasahin sa Kasulatan: Juan 10:11, 16; 21:15-17;
1 Ped. 2:25; 5:4; Heb. 13:20; Apoc. 1:13; 2:1, 7

I. Ang Mga Awit 22 hanggang 24 ay isang grupo ng mga awit na naghahayag kay Kristo mula sa Kanyang pagkapako sa krus hanggang sa Kanyang pagpapastol hanggang sa Kanyang pagkahari sa darating na kapanahunan:

- A. Ang Awit 23, na patungkol kay Kristo bilang Pastol sa Kanyang pagkabuhay na muli at pag-akyat sa langit, ay ang tulay sa pagitan ng tumutubos na kamatayan ni Kristo at ng Kanyang nagbubunga-ng-eklesia na pagkabuhay na muli sa Awit 22, at ng pagbabalik ni Kristo bilang Hari, na siyang magtatamong muli ng buong lupa sa pamamagitan ng eklesia bilang Kanyang Katawan sa Awit 24.
- B. Sa Kanyang makalangit na ministeryo, nagpapastol si Kristo sa mga tao, at kailangan nating makipagtulungan sa Kanya sa pamamagitan ng pagpapastol sa mga tao; kung tatanggapin natin ang salamuhang ito, magkakaroon ng malaking pagpapanauli sa lupa upang pabalikin ang Panginoon.

II. Inihahayag ng Juan 21 ang apostolikong ministeryo sa pakikipagtulungan sa makalangit na ministeryo ni Kristo; ito ang kakumpletuhan at kasukdulan ng Ebanghelyo ni Juan:

- A. Ang Ebanghelyo ni Juan ay may dalawampu't isang kapitulo, subalit sa katunayan ay nagtatapos ito sa kapitulo 20.
- B. Ang buong aklat ay sumasaklaw sa panlupang ministeryo ni Kristo, nagsisimula sa Kanyang pagkakatawang-tao bilang Salita ng Diyos upang maging isang tao sa laman (1:14) at nagtatapos sa Kanyang pagkabuhay na muli bilang huling Adam upang maging Espiritung nagbibigay-buhay (20:22); kaya, ang kapitulo 21 ay dapat na isang apendiks.
- C. Bagama't tamang sabihin ito, mas intrinsikong sabihin na ang Juan 21 ay ang kakumpletuhan at kasukdulan ng Ebanghelyo ni Juan; pinasusukdol nito ang buong Ebanghelyo ni Juan sa pamamagitan ng pagpapakita na ang makalangit na ministeryo ni Kristo at ang ministeryo ng mga apostol sa lupa ay magkasamang nagtutulungan upang isagawa ang ekonomiya ng Diyos.

III. Sa Juan 10:10-11 at 16, inihayag ng Panginoon sa mga disipulo na Siya ay ang mabuting Pastol na pumarito upang ang mga tupa ay magkaroon ng buhay nang sagana at na mayroon pa Siyang ibang tupa (ang mga Hentil) na kailangan Niyang akayin upang isama sa kanila (ang mga mananampalatayang Hudyo) upang maging isang kawan (isang eklesia) sa ilalim ng isang Pastol:

- A. Ang pagpapastol ng Panginoon ay una sa Kanyang panlupang ministeryo—Mat. 9:36; cf. 10:1-6.
- B. Ang pagpapastol ng Panginoon ay ikalawa sa Kanyang makalangit na ministeryo (1 Ped. 5:4) upang pangalagaan ang eklesia ng Diyos, na nagreresulta sa Kanyang Katawan.

IV. Inatasan ng Panginoon si Pedro na pakainin ang Kanyang mga kordero at pastulin ang Kanyang mga tupa:

- A. Nang nanatili ang Panginoon kasama ng Kanyang mga disipulo pagkatapos ng Kanyang pagkabuhay na muli at bago ang Kanyang pag-akyat sa langit, sa isa sa Kanyang mga pagpapakita, inatasan Niya si Pedro na pakainin ang Kanyang mga kordero at pastulin ang Kanyang mga tupa sa Kanyang pagkawala, habang Siya ay nasa kalangitan—Juan 21:15-17.
- B. Ito ang ilakip ang apostolikong ministeryo sa makalangit na ministeryo ni Kristo upang pangalagaan ang kawan ng Diyos, na siyang eklesia na nagreresulta sa Katawan ni Kristo.

- C. Kalaunan, sa aklat ng Mga Gawa, sinabi ni Pedro, “Magpapatuloy kaming matibay sa pananalangin at sa ministryo ng salita” (6:4); ito ang makipagtulungan sa makalangit na ministryo ni Kristo ng pamamagitan (Heb. 7:25) at ng paghahain ng Diyos tungo sa Kanyang bayan (8:2).
- D. Lubusang nakintalan si Pedro ng pag-aatas na ito ng Panginoon na sa kanyang unang aklat ay sinasabi niya sa mga mananampalataya na sila ay gaya ng mga tupang naliligaw, ngunit ngayon ay nagbalik na sila sa Pastol at Tagapangasiwa ng kanilang mga kaluluwa—1 Ped. 2:25:
 - 1. Si Kristo ay naninirahan sa loob natin upang maging ating buhay at lahat-lahat, subalit Siya rin ay nangangasiwa, nagmamasid, sa kalagayan at sitwasyon ng ating panloob na katauhan.
 - 2. Pinapastol Niya tayo sa pamamagitan ng pangangalaga sa kapakanan ng ating panloob na katauhan at sa pamamagitan ng pagganap ng Kanyang pangangasiwa sa kalagayan ng ating kaluluwa, ang ating tunay na persona—cf. Heb. 13:17.
- E. Hinihikayat ni Pedro ang mga matanda na pastulin ang kawan ng Diyos sa gitna nila, nang sa gayon kapag ang Punong Pastol ay nahayag, sila, ang mga tapat na matanda, ay tatanggap ng dikumukupas na putong ng kaluwalhatian—1 Ped. 5:1-4.
- F. Ipinahihwatig ng salita ni Pedro na ang makalangit na ministryo ni Kristo ay pangunahing upang pastulin ang ekklesia ng Diyos bilang Kanyang kawan, na nagbubunga sa Kanyang Katawan.

V. Ang mga sumusunod na salita ni apostol Pablo ay nagpapakita rin ng paglalakip ng apostolikong ministryo sa makalangit na ministryo ni Kristo upang pangalagaan ang kawan ng Diyos:

- A. Sa Mga Gawa 20:28, sinabi ni Pablo sa mga matanda sa Efeso, “Ingatan ninyo ang inyong sarili at ang buong kawan, na sa gitna nila ang Espiritu Santo ang naglagay sa inyo bilang mga tagapangasiwa upang pastulin ang ekklesia ng Diyos, na Kanyang nakamit [o binili] sa pamamagitan ng Kanyang sariling dugo.”
- B. Sinabi ni Pablo, “Alam ko na paglisan ko ay papasok sa gitna ninyo ang mababangis na lobo, na walang patawad sa kawan” (b. 29); hindi inaalala ng apostol ang kanyang sariling buhay (b. 24), kundi lubha siyang nagmamalasakit para sa kinabukasan ng ekklesia, na isang kayamanan sa kanya at sa Diyos.
- C. Sinasabi ni Pablo sa Hebreo 13:20, “Ang Diyos...na nag-ahon mula sa mga patay sa ating Panginoong Hesus, ang dakilang Pastol ng mga tupa, sa dugo ng walang hanggang tipan”:
 - 1. Ang walang hanggang tipan ay ang tipan ng bagong testamento upang magtamo ng kawan, na siyang ekklesia na nagreresulta sa Katawan at napasusukdol sa Bagong Herusalem; ang walang hanggang tipan ng Diyos ay ang pasukdulin ang Bagong Herusalem sa pamamagitan ng pagpapastol.
 - 2. Ibinangon ng Diyos ang ating Panginoon mula sa mga patay upang maging dakilang Pastol na magpapasukdol sa Bagong Herusalem ayon sa walang hanggang tipan ng Diyos.

VI. Ang pangunahing layunin at gol ng apostolikong ministryo na inilakip sa makalangit na ministryo ni Kristo ay ang itayo ang Katawan ni Kristo, na mapasusukdol sa Bagong Herusalem para sa pagsasakatuparan ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos—cf. Efe. 3:2, 8-9; 1 Ped. 5:10.

VII. Ang bagay ng pagpapastol sa kawan ng Diyos para sa pangunahing layunin at ganap na kasukdulan ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos ay tinutukoy maging sa Awit ng mga Awit:

- A. “Sabihin mo sa akin, ikaw na minamahal ng aking kaluluwa, Saan ka nagpapastol ng iyong kawan, [para sa kasiyahan]? / Saan mo pinahihiga sa katanghalian [para sa kapahingahan]?”—1:7a.

- B. “Sumunod ka sa mga yapak ng kawan, / At pastulin mo ang mga anak ng kambing / Sa tabi ng mga tolda ng mga pastol”—b. 8b.
- C. “Ang sinta ko ay akin, at ako ay sa kanya; / Pinapastol niya ang kanyang kawan sa gitna ng mga liryo [ang mga naghahanap kay Kristo na namumuhay ng isang buhay ng pagtitiwala sa Diyos na may tapat na puso]”—2:16.
- D. “Ako’y sa aking mahal, at ang mahal ko ay akin; / Pinapastol niya ang kanyang kawan sa gitna ng mga liryo”—6:3.

VIII. Ang pastulin ang mga mananampalataya ay napakahalaga para sa kanilang paglago sa buhay; kailangan nating tahakin ang daan ng pagpapastol upang ipangaral ang ebanghelyo at panauliin ang ekklesia:

- A. Dapat tayong manalangin, “Panginoon, nais kong mapanauli; mula sa araw na ito ay nais kong maging isang pastol; nais kong humayo upang pakainin ang mga tao, pastulin ang mga tao, at ikawan-kawan ang mga tao.”
- B. Ang Panginoon ay gumamit ng tatlong salita sa Juan 10 at 21 hinggil sa pagpapastol: *pakainin, pastulin, at kawan* (10:16; 21:15-16); maaari din nating gamitin ang salitang *kawan* bilang isang pandiwa.
- C. Kailangang matutuhan ng lahat ng ekklesia kung paano magkawan-kawan nang sa gayon ay maihalo ang mga ito nang sama-sama; dapat manguna ang mga matanda at mga kamanggagawa na isagawa ito.

IX. Ang organikong pagpapanatili ng gintong patungan ng ilawan ay ang makalangit na ministeryo ni Kristo upang kandiliin ang mga ekklesia sa Kanyang pagkatao at pakainin ang mga ekklesia sa Kanyang pagkadibino upang magbunga ng mga mandaraig sa pamamagitan ng Kanyang organikong pagpapastol—Apoc. 1:13; 2:7; Juan 10:11, 14; 1 Ped. 2:25; 5:4; Heb. 13:20:

- A. Ang Anak ng Tao ay nasa Kanyang pagkatao, ang gintong pamigkis ay sumasagisag sa Kanyang pagkadibino, at ang mga dibdib ay isang sagisag ng pag-ibig:
 - 1. Si Kristo ay nabigkisan sa mga balakang, pinalakas para sa dibinong gawain (Exo. 28:4; Dan. 10:5) upang ibunga ang mga ekklesia, subalit ngayon Siya ay nabibigkisan sa dibdib, inaalagaan ang mga ekklesia na Kanyang ibinunga sa pamamagitan ng Kanyang pag-ibig (Apoc. 1:13).
 - 2. Ang gintong pamigkis ay sumasagisag sa pagkadibino ni Kristo bilang Kanyang dibinong enerhiya, at ang mga dibdib ay sumasagisag na ang gintong enerhiyang ito ay isinasagawa at ginaganyakan ng at kalakip ang Kanyang pag-ibig upang pakainin ang mga ekklesia.
- B. Inaalagaan ni Kristo ang mga ekklesia sa Kanyang pagkatao bilang Anak ng Tao upang kandiliin sila—b. 13a:
 - 1. Inihahanda Niya ang mga ilawan ng mga patungan ng ilawan upang gawing wasto ang mga ito, kinakandili tayo upang tayo ay maging masaya, kaaya-aya, at komportable—Exo. 30:7; cf. Awit 42:5, 11:
 - a. Ang presensiya ng Panginoon ay nagbibigay ng magiliw at mainit na atmospera upang kandiliin ang ating katauhan, binibigyan tayo ng kapahingahan, kaginhawahan, kagalingan, paglilinis, at pagpapalakas-loob.
 - b. Matatamasa natin ang nagkakandiling atmospera ng presensiya ng Panginoon sa ekklesia upang matanggap ang nagpapakaing panustos ng buhay—Efe. 5:29; cf. 1 Tim. 4:6; Efe. 4:11.
 - 2. Ginugupitan Niya ang mga mitsa ng mga ilawan ng patungan ng ilawan, pinuputol ang lahat ng negatibong bagay, na humahadlang sa ating pagliliwanag—Exo. 25:38:

- a. Ang sunog na bahagi ng mitsa, ang nasunog na dulo, ay sumasagisag sa mga bagay na hindi ayon sa layunin ng Diyos, na kailangang maputol, gaya ng ating laman, ating natural na tao, ating sarili, at ating lumang paglikha.
 - b. Ginugupit Niya ang lahat ng pagkakaiba sa gitna ng mga ekklesia (ang mga pagkakamali, mga kakulangan, mga kabiguan, at mga kapintasan) nang sa gayon ay maging magkakatulad ang mga ito sa esensiya, anyo, at kahayagan—cf. 1 Cor. 1:10; 2 Cor. 12:18; Fil. 2:2.
- C. Inaalagaan ni Kristo ang mga ekklesia sa Kanyang pagkadibino sa pamamagitan ng Kanyang dibinong pag-ibig, isinasagisag ng gintong pamigkis sa Kanyang dibdib, upang pakainin ang mga ekklesia—Apoc. 1:13b:
1. Pinakakain Niya tayo ng Kanyang sarili bilang nagpapaloob ng lahat na Kristo sa Kanyang ganap na ministeryo na may tatlong yugto, nang sa gayon tayo ay lumago at gumulang sa dibinong buhay upang maging Kanyang mga mandaraig upang isakatuparan ang Kanyang walang hanggang ekonomiya.
 2. Bilang lumalakad na Kristo, nalalaman Niya ang kalagayan ng bawat ekklesia, at bilang nagsasalitang Espiritu, ginugupitan at pinupuno Niya ang mga patungan ng ilawan ng sariwang langis, ang panustos ng Espiritu—2:1, 7; cf. Exo. 27:20-21; Zec. 4:6, 11-14.
 3. Upang makabahagi sa Kanyang pagkilos at matamasa ang Kanyang pangangalaga, tayo ay kailangang nasa mga ekklesia.
- X. Sa pamamagitan ng kahanga-hangang pagpapastol ni Kristo, matatamasa natin Siya bilang ating mga pagpapala kapwa ngayon at magpasawalang-hanggan—Isa. 49:10; Apoc. 7:9-17; Juan 6:35; 4:13-14; Awit 36:7-9; 91:1; Isa. 12:1-6; Apoc. 22:1.**

Mensahe Anim

Pagpapastol ayon sa Diyos

Babasahin sa Kasulatan: Juan 21:15-17; Gawa 20:28; 1 Ped. 5:2, 4; Efe. 4:16

- I. Sa pagbabawi ng Panginoon ngayon ay may agarang pangangailangan para sa pagpapastol.**
- II. Ang magpastol ay ang magbigay ng nagpapaloob ng lahat, magiliw na pangangalaga sa kawan—Juan 21:15-17; Gawa 20:28:**
 - A. Ang pagpapastol ay tumutukoy sa pangangalaga sa lahat ng pangangailangan ng mga tupa.
 - B. Ang lahat ng tupa ay kailangang mabigyan ng sapat na panustos at mapangalagaan nang maayos.
- III. Si Kristo ang mabuting Pastol, ang dakilang Pastol, ang Punong Pastol, at ang Pastol ng ating mga kaluluwa—Juan 10:9-17; Heb. 13:20-21; 1 Ped. 5:4; 2:25:**
 - A. Bilang mabuting Pastol, pumarito ang Panginoong Hesus upang magkaroon tayo ng buhay at magkaroon nito nang sagana—Juan 10:10-11:
 1. Ibinigay Niya ang Kanyang pangkaluluwang buhay, ang Kanyang pantaong buhay, upang isakatuparan ang katubusan para sa Kanyang mga tupa nang sa gayon ay makabahagi sila sa Kanyang buhay na *zoe*, ang Kanyang dibinong buhay—bb. 11, 15, 17.
 2. Pinangungunahan Niya ang Kanyang mga tupa palabas ng kulungan tungo sa Kanyang sarili bilang pastulan, ang lugar ng kainan, kung saan malaya silang makakakain sa Kanya at mapakakain Niya—b. 9.
 3. Binuo ng Panginoon ang mga mananampalatayang Hudyo at Hentil upang maging isang kawan (ang ekklesia, ang Katawan ni Kristo) sa ilalim ng Kanyang pagpapastol—b. 16.
 - B. Iniahon ng Diyos mula sa mga patay ang “ating Panginoong Hesus, ang dakilang Pastol ng mga tupa, sa dugo ng walang hanggang tipan”—Heb. 13:20:
 1. Ang walang hanggang tipan ay ang pasukdulin ang Bagong Herusalem sa pamamagitan ng pagpapastol.
 2. Ang walang hanggang tipan ay ang tipan ng bagong testamento upang magtamo ng isang kawan, na siyang ang ekklesia na magreresulta sa Katawan ni Kristo at mapasusukdol sa Bagong Herusalem.
 - C. Bilang Punong Pastol, pinapastol ni Kristo ang Kanyang kawan sa pamamagitan ng mga matanda sa mga ekklesia—1 Ped. 5:4:
 1. Kung wala ang pagpapastol ng mga matanda, hindi maitatayo ang ekklesia.
 2. Ang pagpapastol ng mga matanda ay dapat ang pagpapastol ni Kristo sa pamamagitan nila.
 - D. Bilang Pastol ng ating mga kaluluwa, pinangangasiwaan ng malahanging Kristo ang ating panloob na kalagayan, pinangangalagaan ang sitwasyon ng ating panloob na katauhan—2:25:
 1. Pinapastol Niya tayo sa pamamagitan ng pangangalaga sa kapakanan ng ating kaluluwa at sa pamamagitan ng pag-eensayo ng Kanyang pangangasiwa sa kalagayan ng ating panloob na katauhan.

2. Dahil napakakomplikado ng ating kaluluwa, kailangan natin si Kristo, na siyang Espiritung nagbibigay-buhay sa ating espiritu, upang pastulin tayo sa ating kaluluwa, upang pangalagaan ang ating kaisipan, damdamin, at pagpapasya at ang ating mga suliranin, mga pangangailangan, at mga sugat.

IV. Upang makapagpastol ayon sa Diyos, kailangan nating maging kaisa ng Diyos, mabuoan ng Diyos, maipamuhay ang Diyos, maihayag ang Diyos, maikatawan ang Diyos, at maihain ang Diyos:

- A. Ang pagpapastol ayon sa Diyos ay humihingi sa atin na maging kaisa ng Diyos at mabuoan Niya—Juan 14:20; 1 Cor. 6:17; Efe. 3:17a; Col. 3:10-11.
- B. Tanging yaong mga ipinamumuhay ang Diyos ang makapagpapastol ayon sa Diyos—Fil. 1:21a.
- C. Ang walang hanggang layunin ng Diyos ay ang isagawa ang Kanyang sarili tungo sa loob natin bilang ating buhay nang sa gayon ay maihayag natin Siya—Gen. 1:26; Efe. 1:11; 3:11; 2 Tim. 1:9.
- D. Bilang mga nagpapastol ayon sa Diyos, kailangan nating ikatawan ang Diyos at magpangsyon bilang kumikilos na Diyos—2 Cor. 1:3-4, 12, 15-16; 2:10; 10:11; 11:2.
- E. Ang magpastol ayon sa Diyos ay ang ihain ang Diyos sa iba:
 1. Kung gaano natin maihahain ang Diyos sa iba ay nakadepende sa ating pagiging nabasag ng Diyos para sa pagdaloy ng buhay—4:10-12, 16; Heb. 4:12.
 2. Kung ihahain natin ang Diyos sa isa't isa, kailangan nating magsalita ng mga salita ng biyaya, katotohanan, espiritu, at buhay, inihahain ang naprosesong Diyos na naisagawa tungo sa loob ng ating katauhan—Efe. 3:16-17a; 4:25, 29; Juan 6:63.

V. Inatasan ni Pedro ang mga matanda na pastulin ang kawan ng Diyos ayon sa Diyos—1 Ped. 5:2:

- A. Ang *ayon sa Diyos* ay nangangahulugang kailangan nating ipamuhay ang Diyos.
- B. Kapag kaisa tayo ng Diyos, tayo ay nagiging Diyos at tayo ay Diyos sa ating pagpapastol sa iba.
- C. Ang magpastol ayon sa Diyos ay ang magpastol ayon sa kalikasan, nais, paraan, at kaluwalhatian ng Diyos, hindi ayon sa ating pagpipili, interes, layunin, at disposisyon.
- D. Ang magpastol ayon sa Diyos ay ang magpastol ayon sa kung ano ang Diyos sa Kanyang mga katangian.
- E. Upang makapagpastol ayon sa Diyos, kailangan nating maging Diyos sa buhay, kalikasan, kahayagan, at pangsyon:
 1. Kailangan nating maging punông-punô ng dibinong buhay, tinatamasa ang Tres-unong Diyos bilang ang bukal, ang balong, at ang ilog upang maging kabuoan ng dibinong buhay, upang maging dibinong buhay pa mismo—Juan 4:14; Col. 3:4.
 2. Kailangan nating maging Diyos sa Kanyang mga katangian ng pag-ibig, liwanag, katuwiran, at kabanalan.
 3. Kailangan nating maging pagpaparami ni Kristo, ang kahayagan ng Diyos, upang sa ating pagpapastol ay maihayag natin ang Diyos, hindi ang sarili kasama ang disposisyon at mga pekularidad nito.
 4. Kailangan nating maging Diyos sa Kanyang pangsyon ng pagpapastol sa kawan ng Diyos ayon sa kung ano Siya at ayon sa Kanyang gol sa Kanyang ekonomiya.

VI. Ang pagpapastol na nagtatayo ng Katawan ni Kristo ay isang mutuwal na pagpapastol—1 Cor. 12:23-26:

- A. Tayong lahat ay kailangang mapasailalim sa organikong pagpapastol ni Kristo at maging kaisa Niya upang pastulin ang iba—Juan 21:15-17.
- B. Ang lahat ng mananampalataya, anuman ang kanilang paglago sa buhay, ay nangangailangan ng pagpapastol.
- C. Lahat tayo ay may mga kapintasan at mga kakulangan at kailangan natin ang iba upang pastulin tayo.
- D. Tayo ay kapwa mga tupa at mga pastol, nagpapastol at pinapastol sa mutuwalidad.
- E. Sa pamamagitan ng mutuwal na pagpapastol na ito, itinatayo ng Katawan ang sarili nito sa loob ng pag-ibig—Efe. 4:16.